

Dato: 06.01.2017

Til:

Miljøstyrelsen
Virksomheder
MST-1270-01726
Att: HEMHE/ HECHR/
SUBJO/ HASKR/ HECLA

mst@mst.dk

Danmarks
Naturfredningsforening

Masnedøgade 20
2100 København Ø
Telefon: 39 17 40 00
Mail: dn@dn.dk

Bemærkninger fra Danmarks Naturfredningsforening (DN) til udkast til miljøgodkendelse og tilladelse til direkte udledning af spildevand til DONG Energy, Skærbækværket. MST-1270-01726

Miljøstyrelsen har 19. december 2016 sendt udkast til miljøgodkendelse og tilladelse til direkte udledning af spildevand til DONG Energy, Skærbækværket, i høring (MST-1270-01726).

Trods overskriften omhandler det udsendte materiale alene spildevandsforholdene. DN forholder sig i denne høringsfase ikke konkret til de enkelte vilkår i udledningstilladelsen, men mere overordnet til håndteringen af projektets spildevand.

Danmarks Naturfredningsforening har dog følgende bemærkninger også til valget af flis-anlæg:

Ifølge oversigt over eksisterende godkendelse forefindes der en gaskedel på Skærbækværket. Ved at bruge denne gaskedel i stedet for blokken til flis, så vil en hel række tiltag kunne undgås. I figur 1 er der angivet energiforbruget i kedlen til fordampning af vand.

Energiforbrug Skærbækværket

Flis med 60 % vand – 255.000.000 m³/vand		
Fra 10 C til 100 C	26,67	MWh
Fra 100 C til damp	160,08	MWh
I alt	186,76	MWh
Flis med 20 % vand	62,25	MWh
Energibesparelse	124,50	MWh

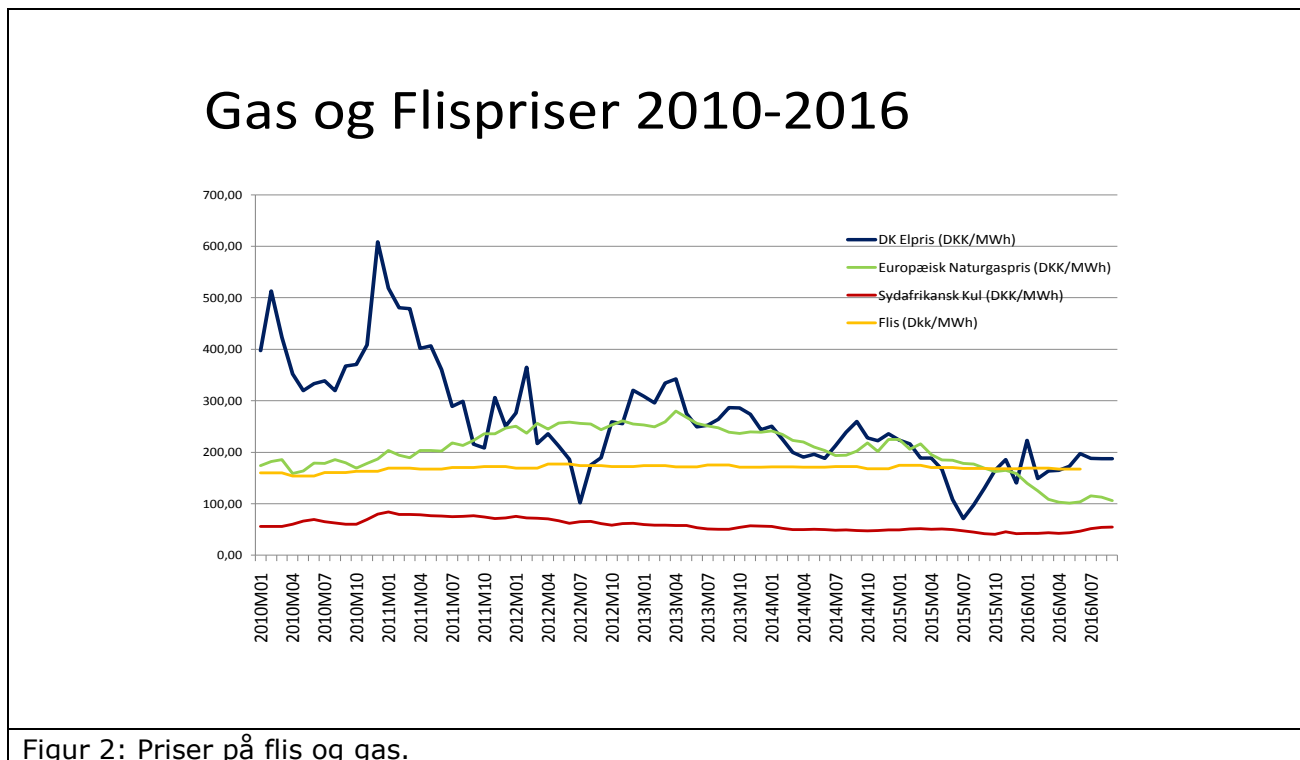
Danmarks
Naturfredningsforening

Figur 1: Energiforbrug i kedel i forhold til vandindhold.

Ved at anvende gas er der ikke et tab af energi og heller ikke et behov for at genvinde = Ingen slagge håndtering, ingen røggaskondensator, intet spildevandsrensaneanlæg, ingen spildevandsudledning.

Prisudviklingen på udvalgte brændsler er vist i figur 2. Her ses det, at naturgas i dag er billigere end flis. Hvis borgerne skal sikres billige varmepriser, så er det naturgassen, der skal anvendes, hvis der ikke vil anvendes kul. Naturgassen er forberedelse på at anvende biogas.

Figur 2: Priser på flis og gas.

En elkedel er ifølge figur 2 også et muligt økonomisk bæredygtigt alternativ.

Bemærkninger til spildevandsdelen:

Hvis udgangspunktet er at det aktuelle flis-anlæg bliver en realitet (hvilket DN af brændsels- og energitekniske årsager altså finder er en dårlig løsning) så rejser de spildevandsmæssige forhold en række spørgsmål:

1. Håndteres de resulterende tungmetalmængder bedst i det kommunale spildevandssystem eller på et specielt anlæg hos DONG?
2. Er der betydelig forskel miljømæssigt på hvor restmængderne udledes i Lillebælt? Fortyndingsmæssigt? I forhold til særligt sårbare lokaliteter?

Ad 1.

Ifølge det foreliggende materiale vil et specielt renseanlæg på Skærbækværket på alle parametre præstere bedre end det kommunale Renseanlæg i relation til tungmetaller ligesom et separat anlæg vil opsamle tungmetalaffald til videre affaldsbehandling, mens tungmetallerne i et kommunalt anlæg ellers ville havne i spildevandsslammet og hermed forurene disse.

Der er derfor for DN ingen tvivl om at et separat anlæg på Skærbækværket alt andet lige vil være at foretrække, givet at flis-anlægget bliver en realitet.

Ad 2.

Tungmetaller i udledninger er altid et problem fordi de ikke nedbrydes, men ophobes i havbunden. Derfor er rensning for tungmetaller efter Bedste Tilgængelige Teknologi et absolut centralt krav.

Ophobning i sediment til problematiske niveauer modvirkes af spredning, så de udledte restmængder skal helst ud, hvor der er god strøm. Det er ikke en "hyldest til de forlængede rørs princip", men pt eneste praktisable måde at håndtere restmængderne på efter anvendelse af BAT.

Der planlægges en udledning til skaldyrvande indenfor 400 meters afstand. Miljøkvalitetskravene for vand, som er ens uanset om der er skaldyrvand eller ej, vil angiveligt være overholdt ved grænsen til skaldyrvandet.

Anderledes synes ser det ud for belastning af sediment og biota.

Der står i udkast til Miljøgodkendelse mv under Sediment og biota:

"Der er i VVM-redegørelsen foretaget en vurdering af, hvor længe der vil gå, inden grænseværdierne for koncentrationen i sediment overskrides, under forudsætning af blandt andet at udledningen fra Skærbækværket er den eneste kilde.

Vurderingen er foretaget på habitatområdet, der ligger ca. 7 km fra udledningspunktet. Der er ikke foretaget nogen vurdering af påvirkningen i sedimentet tættere på udledningen end de 7 km.

Det skal desuden med i betragtning, at der er flere af metallerne, hvor grænseværdierne enten for vand, sediment eller biota allerede er overskredet, og en merudledning (uanset hvor lille og negligérbar, den måtte være) derfor pr. definition vil medføre yderligere overskridelse eller medføre en længere tidsperiode med overskridelse. Samt at der er andre udledere til det samme vandområde, som medfører påvirkning med de samme stoffer som er indeholdt i den ansøgte udledning.

Koncentrationen af metaller i sedimentet overskrider for flere af de vurderede stoffer allerede grænseværdierne (for bly, cadmium og kobber.)

Det mest kritiske stof er cadmium, hvor tilførslen fra virksomheden (uden beregning af tilførsel fra andre kilder) vil medføre en overskridelse af grænseværdien for sediment i habitatområdet i løbet 106 år, under antagelse af at sedimentet er helt rent ved start af udledningen."

De nævnte allerede eksisterende overskridelser og det manglende overblik over hvilke andre udledere, der er til området af de samme stoffer, er ikke godt nok belyst, men det kan fastslås at en udledning som planlagt vil føre til en vedvarende merbelastning af sediment og biota, som vil betyde yderligt stigende koncentrationer og hermed fjerne området fra at opnå god kemisk tilstand, som krævet efter vandrammedirektivet (ikke-forringelsesprincippet).

Det skal pointeres at ifølge NIVA-rapporten Classification of 'chemical status' in Danish marine waters. A pilot study, 2016, er det her relevante farvandsområde, Lillebælt og Kolding Fjord, ikke i god kemisk tilstand mht hverken sediment eller biota, men i moderat eller værre tilstand. Disse resultater er baseret på NOVANA-overvågningen.

Det skal også pointeres, at det valgte udledningspunkt ved Skærbækværket indebærer en umiddelbar og betydelig risiko for at de udledte tungmetalmængder faktisk havner i Kolding Fjord og Gudsø Vig, hvor vandskiftet er ringe og ophobningsrisikoen for sediment og biota derfor er stor.

DN savner iøvrigt i materialet en oversigt over hvilke årsmængder af tungmetaller, der kan blive tale om - der foreligger kun koncentrations-angivelser.

I betragtning af ovennævnte finder DN at der som en del af BAT-vurderingen burde indgå hvad der er det optimale udledningssted for restmængderne af tungmetaller. I den vurdering bør indgå risikoen for sårbare vandområder (ringe vandskifte med stort ophobningspotentiale til følge) og graden af fortynding og hermed spredning fra udledningspunktet, så ophobning af tungmetaller i sediment og biota minimeres.

I det lys anser DN en udledning af det rensede spildevand via Fredericia Renseanlægs udløbsledning til det nordlige og mere strømfyldte Lillebælt for en bedre (mindre dårlig) løsning end udledning ved Skærbækværket. Der eksisterer allerede en spildevandsledning mellem de to anlæg, så det er stort set alene merudgiften til pumpning af de begrænsede mængder spildevand, der adskiller de to løsninger.

Med venlig hilsen
på vegne af DN Fredericia og DN Sekretariatet

Henning Mørk Jørgensen, havbiolog
3119 3235 hmj@dn.dk